

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 130

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 februarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 752 din 21 noiembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 289 alin. (1) din Codul penal și ale art. 254 alin. 1 din Codul penal din 1969 cu referire la dispozițiile art. 6 și art. 7 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	2-5	2.589. — Ordin al ministrului culturii pentru re acreditarea Muzeului Național Cotroceni din București	8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
128. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul Medical de Diagnostic și Tratament Ambulatoriu Oradea	6	352. — Ordin pentru completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 141/2017 privind aprobarea formularelor specifice pentru verificarea respectării criteriilor de eligibilitate aferente protocoalelor terapeutice pentru medicamentele notate cu (**) ¹ , (**) ¹ Ω și (**) ¹ β în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a metodologiei de transmitere a acestora în platforma informatică din asigurările de sănătate	9-15
129. — Hotărâre privind înscriserea unui imobil situat în orașul Babadag, județul Tulcea, în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, darea acestuia în administrarea Ministerului Apărării Naționale, actualizarea valorii de inventar a imobilului 2645 aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	6-8		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 752

din 21 noiembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 289 alin. (1) din Codul penal și ale art. 254 alin. 1 din Codul penal din 1969 cu referire la dispozițiile art. 6 și art. 7 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 289 alin. (1) din Codul penal și ale art. 254 alin. 1 din Codul penal din 1969 cu referire la dispozițiile art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Ion Ghelmez în Dosarul nr. 942/122/2017 al Tribunalului Giurgiu — Secția penală — cauze generale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.926 D/2017.

2. La apelul nominal răspunde apărătorul autorului excepției, cu delegație la dosar. Lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia, astfel cum a fost formulată și motivată pe larg în cererea de sesizare a Curții Constituționale. Precizează faptul că criticile autorului excepției vizează unele dintre infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată, iar în motivarea sa, acesta a pornit de la Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, prin care se statuează că legislația pe care trebuie să o încalce funcționarul pentru a se reține săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu trebuie să fie de nivel primar, respectiv legi sau ordonanțe. Pornind de la aceste considerente și ținând seama de împrejurarea că toate considerentele deciziilor Curții Constituționale sunt obligatorii, având aceeași valoare ca dispozitivul acesteia, autorul invocă cele reținute în decizia menționată la paragraful 50 și următoarele, supunând controlului de constituționalitate prevederile care reglementează luarea de mită în vechiul și noul Cod penal, prin prisma faptului că acestea nu sunt previzibile. Pentru aceste motive, dezvoltate pe larg în dosarul cauzei, se solicită constatarea neconstituționalității textelor criticate, cu precizarea că, deși există jurisprudență a Curții Constituționale în materie, sesizările precedente vizează alte aspecte.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate sunt clar formulate, așa încât destinatarul să își adapteze conduita. Invocă, în acest sens, considerentele Deciziei nr. 297 din 4 mai 2017, paragrafele 30—32, prin care Curtea s-a pronunțat asupra unor critici similare, și solicită menținerea acestei jurisprudențe.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 23 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 942/122/2017, **Tribunalul Giurgiu — Secția penală — cauze generale a sesizat Curtea Constituțională**

cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 289 alin. (1) din Codul penal și ale art. 254 alin. 1 din Codul penal din 1969 cu referire la dispozițiile art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție. Excepția a fost ridicată de Ion Ghelmez într-o cauză privitoare la săvârșirea infracțiunii de luare de mită, favorizarea infractorului, divulgarea, fără drept, de informații care nu sunt destinate publicității, dare de mită și mărturie mincinoasă.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că normele criticate sunt lipsite de previzibilitate și accesibilitate, deoarece din modul de definire a infracțiunii de luare de mită nu poate fi determinată cu exactitate sintagma „în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri”, deci conduita care definește elementul material al infracțiunii și care constituie consecința presupusei activități infracționale. Legiuitorul a stabilit o incriminare ce are un caracter general, astfel că acțiunile sau inacțiunile raportate la activitățile pe care le desfășoară funcționarul pot fi menționate în dispozițiile altor acte normative decât legea penală (nedeterminate), în fișa postului sau pot fi situații de fapt, nereglementate în scris. Prin urmare, dispozițiile criticate au un caracter ambiguu, existând posibilitatea reglementării cu privire la conduita funcționarului și de către o autoritate, alta decât cea legislativă. Se mai susține că norma care reglementează infracțiunea de luare de mită este o normă lipsită de claritate și previzibilitate, deoarece aceasta presupune, pentru existența sa, patru modalități alternative de săvârșire, și anume îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, respectiv a patru modalități alternative, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzierea îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri. Imprecizia termenului „îndatoriri de serviciu” este determinată de împrejurarea că actul îndeplinit în cadrul sarcinilor de serviciu poate avea mai multe grade de neconformitate cu cel ideal, avut în vedere de legiuitor, fiind dificil de stabilit dacă un act este sau nu îndeplinit, urgentat sau întârziat, neexistând o normă clară, precisă, concisă, neechivocă prin care să se stabilească funcționarului o conduită relativă la activitatea sa inactivitatea sa. Se solicită Curții să aibă în vedere considerentele cuprinse în deciziile nr. 166 din 17 martie 2015 și nr. 553 din 16 iulie 2015, „cu atât mai pertinente în privința previzibilității normelor care incriminează fapte penale și care pot atrage o condamnare penală”, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privitoare la același principiu, sens în care se invocă Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 53, Hotărârea din 24 mai 2007 pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, și Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi SRL și alții împotriva Italiei*, paragraful 109. Se invocă, de asemenea, Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, arătându-se că persoana care are calitatea de funcționar în sensul legii penale

trebuie să poată determina, fără echivoc, care este comportamentul ce poate avea semnificație penală. În acest sens, din perspectiva considerentelor respectivei decizii, se solicită Curții să constate că sintagma cuprinsă în art. 289 alin. (1) din Codul penal, mai sus menționată, „nu poate fi interpretată decât în sensul că îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri atribuției de serviciu se realizează prin încălcarea legii, aceasta fiind singura interpretare care poate determina compatibilitatea normelor penale criticate cu prezizibilitatea legii”.

7. Tribunalul Giurgiu — Secția penală — cauze generale opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, dispozițiile art. 289 alin. (1) din Codul penal sunt redactate cu suficientă claritate, inclusiv din perspectiva sintagmei „*în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri*”, formularea largă fiind utilizată pentru a acoperi orice atribuții de serviciu prevăzute de legi, regulamente, fișe ale postului etc. Textul permite oricărui destinatar să își regleze comportamentul prin raportare la atribuțiile sale concrete de serviciu, dar și instanțelor să analizeze, în raport cu aceleași atribuții de serviciu ale persoanei acuzate de luare de mită. Aceeași concluzie se impune și în ceea ce privește dispozițiile art. 254 alin. 1 din Codul penal din 1969, într-o reglementare în cea mai mare parte asemănătoare noilor dispoziții. Prin îndatoriri de serviciu se înțelege tot ceea ce cade în sarcina unui funcționar public, potrivit normelor ce reglementează serviciul respectiv ori sunt inerente aceluși serviciu. De asemenea, și dispozițiile art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 sunt redactate cu suficientă claritate. Instanța mai face trimitere la Decizia nr. 2 din 25 ianuarie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală prin care s-a statuat că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 78/2000 se aplică doar în ipoteza în care infracțiunea de luare de mită a fost săvârșită de făptuitor în legătură cu atribuțiile de serviciu ale acestuia privind constatarea sau sancționarea contravențiilor.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se prezizibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Sintagma „*în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri*” nu este una de natură a crea dificultăți de interpretare, orice destinatar al norme penale fiind așteptat a cunoaște noțiunile de îndeplinire, neîndeplinire, urgentare ori întârzierea îndeplinirii unor îndatoriri de serviciu. Dispozițiile criticate sunt, în opinia Guvernului, formulate clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce și reglementează cu claritate conduita de urmat pentru destinatarul norme penale, astfel încât și sub acest aspect excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, făcând trimitere la punctele de vedere pe care le-a exprimat în același sens și care au fost reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 184 din 29 martie 2016 și nr. 607 din 28 septembrie 2017.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 289 alin. (1) din Codul penal cu denumirea marginală *Luarea de mită* și art. 254 alin. 1 din Codul penal din 1969 cu denumirea marginală *Luarea de mită*, cu referire la dispozițiile art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 289 alin. (1) din Codul penal: „*Fapta funcționarului public care, direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică ori de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta.*”;

— Art. 254 alin. 1 din Codul penal din 1969: „*Fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzi îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.*”;

— Art. 6 din Legea nr. 78/2000: „*Infracțiunile de luare de mită, prevăzută la art. 289 din Codul penal, dare de mită, prevăzută la art. 290 din Codul penal, trafic de influență, prevăzută la art. 291 din Codul penal, și cumpărare de influență, prevăzută la art. 292 din Codul penal, se pedepesc potrivit prevederilor acelor texte de lege. Dispozițiile art. 308 din Codul penal se aplică în mod corespunzător.*”;

— Art. 7 din Legea nr. 78/2000: „*Faptele de luare de mită sau trafic de influență săvârșite de o persoană care:*

- a) exercită o funcție de demnitate publică;*
- b) este judecător sau procuror;*
- c) este organ de cercetare penală sau are atribuții de constatare ori de sancționare a contravențiilor;*
- d) este una dintre persoanele prevăzute la art. 293 din Codul penal*

se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 289 sau 291 din Codul penal, ale cărei limite se majorează cu o treime.”

14. Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la calitatea legilor, art. 11 alin. (1) și (2) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și în art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil. Se invocă, de asemenea, dispozițiile art. 6 — *Dreptul*

la un proces echitabil și art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, ratificată de România prin Legea nr. 365/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 5 octombrie 2004.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului Curții Constituționale din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 184 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, Curtea a statuat că infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 289 din Codul penal, are corespondent în incriminarea cu aceeași denumire marginală prevăzută la art. 254 din Codul penal din 1969. Forma propusă în noua reglementare este mai largă, acoperind toate situațiile în care o persoană ia mită în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, ori întârzierea îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri. Curtea a constatat că, în doctrină, s-a reținut că modificarea s-a realizat pentru a permite renunțarea la distincția anterioară între luarea de mită și primirea de foloase necuvenite, distincție care nu făcea decât să creeze dificultăți în plan probator atunci când înțelegerea a avut loc înainte de efectuarea actului, dar bunurile s-au remis ulterior, art. 289 din Codul penal conținând, deci, reglementarea prevăzută în art. 254 (luarea de mită) și cea regăsită în art. 256 (primirea de foloase necuvenite) din Codul penal anterior.

16. În continuare, Curtea a constatat că subiectul activ al infracțiunii este clar definit de norma legală, și anume „funcționarul public”. În legătură cu această noțiune, Curtea a observat că în jurisprudență a reținut că semnificația noțiunii de funcționar public din dreptul penal nu este echivalentă cu cea de funcționar din dreptul administrativ. Potrivit legii penale, noțiunile de „funcționar public” și „funcționar” au un înțeles mai larg decât acela din dreptul administrativ, datorită atât caracterului relațiilor sociale apărute prin incriminarea unor fapte socialmente periculoase, cât și faptului că exigențele de apărare a avutului și de promovare a intereselor colectivității impun o cât mai bună ocrotire prin mijloacele dreptului penal. În doctrină s-a mai arătat că, în legea penală, funcționarul este definit exclusiv după criteriul funcției pe care o deține sau, cu alte cuvinte, dacă își exercită activitatea în serviciul unei unități determinate prin legea penală, supus unui anumit statut și regim juridic (a se vedea Decizia nr. 2 din 15 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 29 ianuarie 2014). Referitor la subiectul pasiv al infracțiunii, Curtea a reținut că acesta este reprezentat de o autoritate publică, instituția publică, instituția sau persoana juridică de interes public ori privat în cadrul căreia funcționarul public se află în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

17. Totodată, în ceea ce privește elementul material al infracțiunii, Curtea a observat că fapta de luare de mită se realizează prin una dintre următoarele activități: pretinderea, primirea sau acceptarea promisiunii unor bani sau foloase necuvenite, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri. Referitor la aceste activități, Curtea a reținut că, în doctrină, s-a arătat că pretinderea presupune solicitarea direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, a unor bani sau foloase necuvenite. Aceasta trebuie să fie neechivocă, fiind suficient și necesar ca, în raport cu împrejurările și mijloacele folosite, să fie înțeleasă de cel căruia i se adresează. Primirea de bani sau foloase reprezintă intrarea în posesia bunului oferit drept mită, iar acceptarea promisiunii de bani sau foloase reprezintă a consimți, a fi de acord cu această promisiune. Indiferent de modalitatea alternativă de realizare, pentru ca elementul material al laturii obiective să fie întrunit,

trebuie îndeplinite anumite condiții esențiale, astfel: să se raporteze la un obiect constând în bani sau alte foloase, să se situeze anterior, în timpul sau ulterior îndeplinirii, neîndeplinirii, urgentării ori întârzierii îndeplinirii unui act, iar actul să facă parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale funcționarului, să fie de competența sa. De asemenea, în ceea ce privește vinovăția cerută de lege pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, Curtea a reținut că aceasta este intenția calificată prin scop.

18. În continuare, plecând de la aceste premise, Curtea a observat că, în ceea ce privește principiul accesibilității și previzibilității legii, prin Decizia nr. 717 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 23 martie 2016, paragrafele 30 și 31, a reținut că principiul legalității incriminării și pedepsei implică, între altele, și principiul potrivit căruia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului, de exemplu, prin analogie. Rezultă astfel că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Totodată, Curtea de la Strasbourg a statuat că noțiunea de „drept” corespunde celei de „lege” care apare în alte articole din Convenție și înglobează atât prevederile legale, cât și practica judiciară, presupunând cerințe calitative, îndeosebi cele ale accesibilității și previzibilității (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 22 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Coeme și alții împotriva Belgiei*, paragraful 145, Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza *E.K. împotriva Turciei*, paragraful 51, Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Achour împotriva Franței*, paragrafele 41 și 42, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 33 și 34, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 140, Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi S.R.L. și alții împotriva Italiei*, paragrafele 107 și 108, Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza *Scoppola împotriva Italiei* (nr. 2), paragrafele 93, 94 și 99, Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 78, 79 și 91). Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. Este, în special, cazul profesioniștilor care sunt obligați să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea profesiei lor, motiv pentru care se așteaptă din partea lor să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă (*Cantoni împotriva Franței*, paragraful 35, *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, *Sud Fondi S.R.L. și alții împotriva Italiei*, paragraful 109). Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea de la Strasbourg a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de

elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Din nou, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, nu este interzisă clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (cauzele *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoni* și *Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93).

19. Astfel, având în vedere elementele care compun infracțiunea de luare de mită raportate la jurisprudența anterior menționată, referitoare la principiul accesibilității și previzibilității legii, Curtea a apreciat că dispozițiile art. 289 alin. (1) din Codul penal întrunesc exigențele constituționale în această materie (paragrafele 20—25 din Decizia nr. 184 din 29 martie 2016, precitată).

20. Totodată, în legătură cu critica potrivit căreia, întrucât nu este definit ce se înțelege prin „îndatoriri de serviciu”, acestea putând fi fixate nu doar printr-o legislație de nivel primar, ci și prin ordine, regulamente, statute profesionale, se ajunge la o afectare a previzibilității normei criticate, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 297 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 9 octombrie 2017 (paragrafele 31—32) că, de exemplu, în cazul infracțiunii de abuz în serviciu, neîndeplinirea ori defectuoșitatea îndeplinirii unui act trebuie să se raporteze la atribuții de serviciu prevăzute în acte normative cu putere de lege. Astfel, în cazul infracțiunii de abuz în serviciu, neîndeplinirea unui act și îndeplinirea defectuoasă a unui act reprezintă modalități de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu. Infracțiunea de abuz în serviciu, fiind una de rezultat, se consumă în momentul producerii unei pagube sau a unei vătămări a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau juridice, prin neîndeplinirea sau îndeplinirea, prin încălcarea legii, a unui act ce intră în sfera atribuțiilor de serviciu ale subiectului activ. Spre deosebire de infracțiunea de abuz în serviciu, în cazul infracțiunii de luare de mită, fapta se realizează

prin una dintre cele trei modalități alternative: pretindere, primire sau acceptarea promisiunii unor bani sau altor foloase care nu i se cuvin subiectului activ, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri. Astfel, fiind o infracțiune de pericol, infracțiunea de luare de mită se consumă în momentul săvârșirii acțiunii sau inacțiunii incriminate, respectiv în momentul pretinderii sau primirii banilor sau foloaselor necuvenite ori în momentul în care făptuitorul acceptă promisiunea unor astfel de foloase, nefiind obligatoriu ca actul de serviciu sau actul contrar îndatoririlor de serviciu să fie efectiv realizat. Tocmai din acest motiv, a mai arătat Curtea prin decizia anterior menționată, în cazul infracțiunii de luare de mită, stabilirea îndatoririlor de serviciu, atât prin dispoziții legislative de nivel primar, cât și prin cele de nivel secundar, nu determină încălcarea prevederilor constituționale invocate.

21. Cât privește prevederile constituționale și cele din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, Curtea observă că nu sunt aplicabile în cauza de față, acestea fiind, în esență, drepturi procedurale, în vreme ce obiect al prezentei excepții de neconstituționalitate îl constituie dispoziții de drept penal substanțial. Totodată, cât privește invocarea de către autorul excepției de neconstituționalitate a Convenției Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, ratificată de România prin Legea nr. 365/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 5 octombrie 2004, Curtea reține că aceasta constituie cadrul general în materie, legiuitorul național având competența de a reglementa conduita legal și moral dezirabilă politicii penale și politicii publice anticorupție din propriul stat. În acest sens este și Decizia nr. 637 din 15 octombrie 2019, publicată ulterior pronunțării prezentei decizii, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 6 ianuarie 2020.

22. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele care au fundamentat deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, fiind deopotrivă valabile în privința dispozițiilor art. 254 alin. 1 din Codul penal din 1969 cu referire la dispozițiile art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, în raport cu care nu au fost formulate critici distincte.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Ghelmez în Dosarul nr. 942/122/2017 al Tribunalului Giurgiu — Secția penală — cauze generale și constată că dispozițiile art. 289 alin. (1) din Codul penal și ale art. 254 alin. (1) din Codul penal din 1969 cu referire la dispozițiile art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Giurgiu — Secția penală — cauze generale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul Medical de Diagnostic și Tratament Ambulatoriu Oradea

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul Medical de Diagnostic și Tratament Ambulatoriu Oradea, ca urmare a reevaluării, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 13 februarie 2020.
Nr. 128.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul Medical de Diagnostic și Tratament Ambulatoriu Oradea a cărui valoare de inventar se actualizează, ca urmare a reevaluării

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Caracteristici tehnice ale imobilului care s-a transmis	Persoana juridică ce administrează imobilul	Valoarea de inventar actualizată (lei)
161776	8.19.01	50-14	Municipiul Oradea, județul Bihor	CF nr. 155053 Teren în suprafață de 467 mp Construcție Sc = 308 mp Sd = 924 mp	Ministerul Afacerilor Interne — Centrul Medical de Diagnostic și Tratament Ambulatoriu Oradea (CUI) 13641538	4.036.389,84 lei

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind înscrierea unui imobil situat în orașul Babadag, județul Tulcea, în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, darea acestuia în administrarea Ministerului Apărării Naționale, actualizarea valorii de inventar a imobilului 2645 aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1), art. 293 alin. (5) și art. 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, și în conformitate cu prevederile art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Apărării Naționale a imobilului situat în orașul Babadag, județul Tulcea, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, transmis în domeniul public al statului în baza Hotărârii Consiliului Local al Orașului Babadag nr. 10/2019 și declararea acestuia ca bun de interes public național.

(2) Imobilul prevăzut la alin. (1) se utilizează de Ministerul Apărării Naționale pentru desfășurarea activităților specifice domeniului apărării naționale.

Art. 2. — Se aprobă comasarea imobilului menționat la art. 1 cu imobilul 2645, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, înregistrat în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului la nr. MFP 107185, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între Ministerul Apărării Naționale și orașul Babadag, județul Tulcea, prin structurile specializate din subordine, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și de cadastru și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
p. Ministrul apărării naționale,
Simona Cojocaru,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 13 februarie 2020.
Nr. 129.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
ale unui imobil situat în orașul Babadag, județul Tulcea, care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și se dă în administrarea Ministerului Apărării Naționale

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică/valorile contabile aferente activelor fixe corporale ce compun bunul/carte funciară/nr. cadastral	Valoarea de inventar a bunului care se înregistrează în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale (lei)	Actul normativ în baza căruia bunul imobil a fost transmis în domeniul public al statului	Persoana juridică la care se transmite imobilul/CUI
*)	8.19.01	Imobil**)	Județul Tulcea, orașul Babadag,	1. Teren Suprafața terenului — 40.080 mp Valoarea contabilă a terenului — 15.082,18 lei Nr. C.F. 33756 Nr. cadastral 33756	15.082,18	Hotărârea Consiliului Local al Orașului Babadag nr. 10/2019	Statul român, în administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229

*) Nr. MFP se acordă de Ministerul Finanțelor Publice odată cu înscrierea imobilului în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale.

**) Ministerul Apărării Naționale va acorda un indicativ numeric imobilului, pentru identificare și evidență conform prevederilor art. 5 din Regulamentul proprietății imobiliare în Ministerul Apărării Naționale, aprobat prin Ordinul ministrului apărării nr. M.91/2008.

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului 2645 Babadag, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, la care se actualizează valoarea de inventar ca urmare a comasării acestuia cu imobilul situat în orașul Babadag, județul Tulcea, transmis în domeniul public al statului în baza Hotărârii Consiliului Local al Orașului Babadag nr. 10/2019

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa	Elementele cadru de descriere tehnică/valorile contabile aferente activelor fixe corporale ce compun bunul/carte funciară/ nr. cadastral	Valoarea de inventar a bunului care se înregistrează în inventarul centralizat bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale (lei)	Persoana juridică la care se transmite imobilul/CUI
1		8.19.01	Imobil	Județul Tulcea, orașul Babadag	Teren C.F. 33756 Nr. cadastral 33756	15.082,18	Statul român, în administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229
2	107185	8.19.01	Imobil 2645	Județul Tulcea, orașul Babadag, str. Heracleea nr. 53—55	Construcții și teren*) C.F. 32117 Nr. cadastral 767 C.F. 31579 Nr. cadastral 31579	17.887.374**)	Statul român, în administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229
3	107185	8.19.01	Imobil 2645	Județul Tulcea, orașul Babadag, str. Heracleea nr. 53—55	Construcții și teren*) C.F. 32117 Nr. cadastral 767 C.F. 31579 Nr. cadastral 31579 C.F. 33756 Nr. cadastral 33756	17.902.456,18***)	Statul român, în administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229

*) Conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile a căror activitate este organizată în baza unor legi speciale și care au bunuri cu date de identificare clasificate completează anexele la hotărârile Guvernului numai cu acele date care nu sunt clasificate.

***) Valoarea de inventar a imobilului 2645, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, înregistrată în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului.

*** Valoarea de inventar actualizată a imobilului 2645, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, ca urmare a comasării cu imobilul de la nr. crt. 1.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

pentru re acreditarea Muzeului Național Cotroceni din București

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 9.102 din 28.01.2020,

în conformitate cu prevederile art. 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se re acreditează Muzeul Național Cotroceni, cu sediul în București.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Bogdan Gheorghiu

București, 6 februarie 2020.

Nr. 2.589.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 141/2017 privind aprobarea formularelor specifice pentru verificarea respectării criteriilor de eligibilitate aferente protocoalelor terapeutice pentru medicamentele notate cu ()¹, (**)¹ Ω și (**)¹ β în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a metodologiei de transmitere a acestora în platforma informatică din asigurările de sănătate**

Având în vedere:

- Referatul de aprobare nr. DG 556 din 11.02.2020 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate;
 - art. 56 și art. 278 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
 - art. 5 alin. (1) pct. 25—27, art. 8, art. 18 pct. 17 și art. 37 din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare,
- în temeiul dispozițiilor:
- art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
 - art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 141/2017 privind aprobarea formularelor specifice pentru verificarea respectării criteriilor de eligibilitate aferente protocoalelor terapeutice pentru medicamentele notate cu (**)¹, (**)¹ Ω și (**)¹ β în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a metodologiei de transmitere a acestora în platforma informatică din asigurările de sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 și 151 bis din 28 februarie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. În tabel, după poziția 127 se introduc două noi poziții, pozițiile 128 și 129, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Cod formular specific	DCI/afecțiune
„128	L004C.6	BEVACIZUMABUM — carcinom de col uterin
129	L01XC13.1	PERTUZUMABUM — neoplasm mamar incipient, în asociere cu trastuzumab și chimioterapie”

2. După formularul specific corespunzător poziției 127 se introduc două noi formulare specifice corespunzătoare pozițiilor 128 și 129, prevăzute în anexele nr. 1 și 2*) la prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina web a Casei Naționale de Asigurări de Sănătate la adresa www.cnas.ro.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Adela Cojan

București, 11 februarie 2020.

Nr. 352.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

Cod formular specific: L004C.6

**FORMULAR PENTRU VERIFICAREA RESPECTĂRII CRITERIILOR DE ELIGIBILITATE
AFERENTE PROTOCOLULUI TERAPEUTIC DCI BEVACIZUMABUM¹**

- *Carcinom de col uterin* -

SECȚIUNEA I - DATE GENERALE

1. Unitatea medicală:

2. CAS / nr. contract:/.....

3. Cod parafă medic:

4. Nume și prenume pacient:

CNP / CID:

5. FO / RC: în data:

6. S-a completat „Secțiunea II- date medicale” din Formularul specific cu codul:

7. Tip evaluare: inițiere continuare întrerupere

8. Încadrare medicament recomandat în Listă:

boala cronică (sublista C secțiunea C1), cod G:

PNS (sublista C secțiunea C2), nr. PNS: cod de diagnostic (*varianta 999 coduri de boală*), după caz:

ICD10 (sublista A, B, C secțiunea C3, D, după caz), cod de diagnostic (*varianta 999 coduri de boală*):

9. DCI recomandat: 1)..... DC (după caz)

2)..... DC (după caz)

10.* Perioada de administrare a tratamentului: 3 luni 6 luni 12 luni,

de la: până la:

11. Data întreruperii tratamentului:

12. Pacientul a semnat declarația pe propria răspundere conform modelului prevăzut în Ordin:

DA NU

*Nu se completează dacă la „tip evaluare” este bifat „întrerupere”!

¹ Se administrează pentru această indicație în asociere cu paclitaxel și cisplatină

SECȚIUNEA II - DATE MEDICALE

Cod formular specific L004C.6

I. CRITERII DE INCLUDERE ÎN TRATAMENT

1. Declarație de consimțământ pentru tratament semnată de pacient DA NU
2. Paciente cu vârstă adultă (vârstă peste 18 ani) DA NU
3. Status de performanță ECOG 0 - 2 DA NU
4. Diagnostic de neoplasm de col uterin persistent, recurent sau metastazat DA NU
5. Valori ale analizelor de laborator care, în opinia medicului curant, sunt în limite ce permit administrarea tratamentului chimioterapic antineoplazic și a bevacizumab. DA NU

II. CRITERII DE EXCLUDERE DIN TRATAMENT

1. Intervenție chirurgicală majoră în ultimele 28 de zile DA NU
2. Evenimente tromboembolice semnificative clinic în ultimele 6 luni anterior inițierii tratamentului cu Bevacizumab DA NU
3. Sarcină / alăptare DA NU
4. Hipersensibilitate cunoscută la substanța activă DA NU
5. Metastaze cerebrale simptomatice, netratate anterior (*contraindicație relativă, exclusiv la aprecierea medicului curant*) DA NU
6. Hipertensiune arterială necontrolată (*contraindicație relativă, exclusiv la aprecierea medicului curant*) DA NU
7. Fistule, perforații, ulcere nevindecate preexistente (*contraindicație relativă, exclusiv la aprecierea medicului curant*) DA NU
8. Proteinurie > 1+ (dipstick) sau > 1 g/24 ore (*contraindicație relativă, exclusiv la aprecierea medicului curant*) DA NU
9. Alte afecțiuni concomitente, care, în opinia medicului curant, contraindică tratamentul cu Bevacizumab. DA NU

III. CRITERII DE CONTINUARE A TRATAMENTULUI

1. Statusul bolii la data evaluării:

- a) Remisiune completă
- b) Remisiune parțială
- c) Boală staționară

2. Starea clinică a pacientului permite administrarea în continuare a tratamentului: DA NU3. Probele biologice permit administrarea în continuare a tratamentului: DA NU**IV. CRITERII DE ÎNTRERUPERE DEFINITIVĂ A TRATAMENTULUI**

1. Perforație gastrointestinală
2. Fistulă traheoesofagiană sau orice fistulă de grad 4
3. Sindrom nefrotic
4. Sarcina/alăptarea
5. Decesul pacientului
6. Afecțiuni cardiovasculare clinic semnificative în ultimele 6 luni (ex. infarct miocardic acut, angină pectorală severă, grefă coronariană/by-pass coronarian, ICC grad NYHA III-IV, HTA necontrolată terapeutic)
7. Evenimente tromboembolice arteriale care pun în pericol viața în ultimele 6 luni
8. Hemoragii importante/recurente
9. Ulcer gastric hemoragic
10. Ulcer duodenal hemoragic
11. Tromboză venoasă profundă necontrolată terapeutic și/sau
12. Embolism pulmonar care pune în pericol viața (gradul 4)
13. Toxicitate inacceptabilă.

V. CRITERII DE ÎNTRERUPERE TEMPORARĂ A TRATAMENTULUI1. Intervenție chirurgicală majoră

Subsemnatul, dr....., răspund de realitatea și exactitatea completării prezentului formular.

Data:

--	--	--	--	--	--	--	--

Semnătura și parafa medicului curant

Originalul dosarului pacientului, împreună cu toate documentele anexate (evaluări clinice și buletine de laborator sau imagistice, consimțământul informat, declarația pe propria răspundere a pacientului, formularul specific, confirmarea înregistrării formularului etc.), constituie documentul-sursă față de care se poate face auditarea/controlul datelor completate în formular.

Cod formular specific: L01XC13.1

**FORMULAR PENTRU VERIFICAREA RESPECTĂRII CRITERIILOR DE ELIGIBILITATE
AFERENTE PROTOCOLULUI TERAPEUTIC DCI PERTUZUMABUM**

- neoplasm mamar incipient, în asociere cu trastuzumab și chimioterapie -

SECȚIUNEA I - DATE GENERALE

1. Unitatea medicală:

2. CAS / nr. contract:/.....

3. Cod parafă medic:

4. Nume și prenume pacient:

CNP / CID: 5. FO / RC: în data:

6. S-a completat „Secțiunea II- date medicale” din Formularul specific cu codul:

7. Tip evaluare: inițiere continuare întrerupere

8. Încadrare medicament recomandat în Listă:

 boala cronică (sublista C secțiunea C1), cod G: PNS (sublista C secțiunea C2), nr. PNS: cod de diagnostic (*varianta 999 coduri de boală*), după caz: ICD10 (sublista A, B, C secțiunea C3, D, după caz), cod de diagnostic (*varianta 999 coduri de boală*):

9. DCI recomandat: 1)..... DC (după caz)

2)..... DC (după caz)

10.* Perioada de administrare a tratamentului: 3 luni 6 luni 12 luni,de la: 11. Data întreruperii tratamentului:

12. Pacientul a semnat declarația pe propria răspundere conform modelului prevăzut în Ordin:

 DA NU

*Nu se completează dacă la „tip evaluare“ este bifat „întrerupere”!

SECȚIUNEA II - DATE MEDICALE*Cod formular specific L01XC13.1***I. CRITERII DE INCLUDERE ÎN TRATAMENT**

1. Declarație de consimțământ pentru tratament semnată de pacient: DA NU
2. Pacienți adulți (vârsta peste 18 ani): DA NU
3. Status de performanță ECOG 0-2: DA NU
4. Scor 3+ la IHC pentru HER2: DA NU
și/sau
5. Rezultat pozitiv (raport ≥ 2) la testarea de tip hibridizare in situ (ISH), realizată printr-o metodă validată: DA NU
6. Tratament neoadjuvant → Cancer mamar HER 2 pozitiv, avansat local, inflamator sau în stadiu incipient cu risc înalt de recurență: DA NU
7. Tratament adjuvant → Cancer mamar HER 2 pozitiv, în stadiu incipient, cu risc înalt de recurență: DA NU
8. FEVS $\geq 50\%$ DA NU

II. CRITERII DE EXCLUDERE DIN TRATAMENT (la latitudinea medicului curant)

1. Sarcină/Alăptare
2. Hipersensibilitate la Pertuzumab sau la oricare dintre excipienți

III. CRITERII DE CONTINUARE A TRATAMENTULUI

1. Statusul bolii la data evaluării:
- A. Remisiune completă
- B. Remisiune parțială
- C. Boală staționară
2. Starea clinică a pacientului permite administrarea în continuare a tratamentului
3. Probele biologice permit administrarea în continuare a tratamentului

IV. CRITERII DE ÎNTRERUPERE DEFINITIVĂ A TRATAMENTULUI (la latitudinea medicului curant)

1. Progresia bolii sub tratament și pierderea beneficiului clinic
2. Pertuzumab trebuie întrerupt dacă pacientul prezintă o reacție adversă de grad 4 NCI-CTC la administrare: anafilaxie, bronhospasm sau sindrom de detresă respiratorie acută
3. Dacă se întrerupe tratamentul cu trastuzumab, trebuie întrerupt și tratamentul cu pertuzumab
4. Deces
5. Decizia medicului, cauza:
6. Decizia pacientului, cauza:

V. CRITERII DE ÎNTRERUPERE TEMPORARĂ / DEFINITIVĂ A TRATAMENTULUI (la latitudinea medicului curant)

Tratamentul cu pertuzumab și trastuzumab trebuie întrerupt, **pentru cel puțin 3 săptămâni**, în oricare dintre următoarele situații:

1. semne și simptome sugestive de insuficiență cardiacă congestivă (administrarea de pertuzumab trebuie întreruptă dacă este confirmată insuficiență cardiacă simptomatică)
2. scăderea fracției de ejeție ventriculară stângă (FEVS) sub 40 %
3. FEVS cuprinsă între 40% și 45% asociată cu o scădere de $\geq 10\%$ sub valorile anterioare tratamentului
4. în cazul în care, după evaluări repetate în aproximativ 3 săptămâni, valoarea FEVS nu se îmbunătățește sau continuă să scadă, trebuie luată în considerare întreruperea definitivă a tratamentului cu pertuzumab și trastuzumab, cu excepția cazului în care beneficiile pentru fiecare pacient în parte sunt considerate mai importante decât riscurile

NOTĂ: Fiecare caz va fi apreciat de către medicul curant care va explica pacientului riscurile și beneficiile continuării tratamentului.

Subsemnatul, dr....., răspund de realitatea și exactitatea completării prezentului formular.

Data:

Semnătura și parafa medicului curant

Originalul dosarului pacientului, împreună cu toate documentele anexate (evaluări clinice și buletine de laborator sau imagistice, consimțământul informat, declarația pe propria răspundere a pacientului, formularul specific, confirmarea înregistrării formularului etc.), constituie documentul-sursă față de care se poate face auditarea/controlul datelor completate în formular.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

